

Друзі, що йдуть за Ісусом

Сарія не очікувала на таке запитання від Кейті.

Джолін Браун
(Грунтується на реальних подіях)

Ця історія сталася в Австралії.

“Бувай, Саріє! Я знаю, що тобі сьогодні все вдасться”, — сказала мама.

Сарія вистрибнула з машини. “Дякую!”

Сьогодні Сарія хотіла запросити друзів на своє хрищення. Поки вони їхали до школи, мама допомогла їй потренуватися їх запрошувати.

Сарія миттю проскочила до великих подвійних дверей її класу. Вона ходила до християнської школи. Це означало, що всі вони дізнавалися про Ісуса Христа разом, хоча не всі ходили до однієї церкви. Її вчителька прикріпила на двері класу різні імена Ісуса. Наприклад, “Чудотворець” і “Мій Бог”. Сьогодні Сарія помітила напис “Виконавець обіцянь”.

Сарія усміхнулася в захваті. Коли вона охреститься, то також стане виконавицею обіцяння!

Під час обідньої перерви Сарія сиділа поруч з Кейті і Дженні на сходах біля класу. Поки вони їли, Сарія подумала, що зараз буде доречно зробити те, над чим вона тренувалася вранці.

Сарія зробила глибокий вдих. “Я скоро буду хреститися. Ви хотіли б прийти?”

“Чому ти охрищуєшся зараз?” — запитала Кейті.

Сарія намагалася згадати те, що вони обговорювали з мамою. “Тому що я хочу укласти завіт. Завіт — це обіцяння між Богом і мною. Після мого хрищення я отримаю дар Святого Духа”.

Кейті взяла свій бутерброд. “Мене охристили, коли я була немовлям”.

“Мене також, — сказала Дженні. — Я думала, що всіх охрищують немовлятами”.

Сарія розгубилася. Вона не знала, що сказати.

Після школи Сарія розповіла мамі, що сталося. “Чому Кейті і Дженні христилися, коли були немовлятами?”

Мама сіла поруч з нею. “Інші церкви роблять щось по-іншому. У деяких церквах немовлят охрищують окропленням води на них. Але ми віримо, що коли хрестимося, то укладаємо священний завіт. І нам потрібно бути достатньо дорослими, щоб зрозуміти обіцяння, які ми даємо”.

Сарія подумала й про інші відмінності, які помітила в школі. Те, як поклонялися її друзі, багато в чому відрізнялося від того, до чого звикла вона.

Мама її обняла. “Ти все зробила добре сьогодні”.

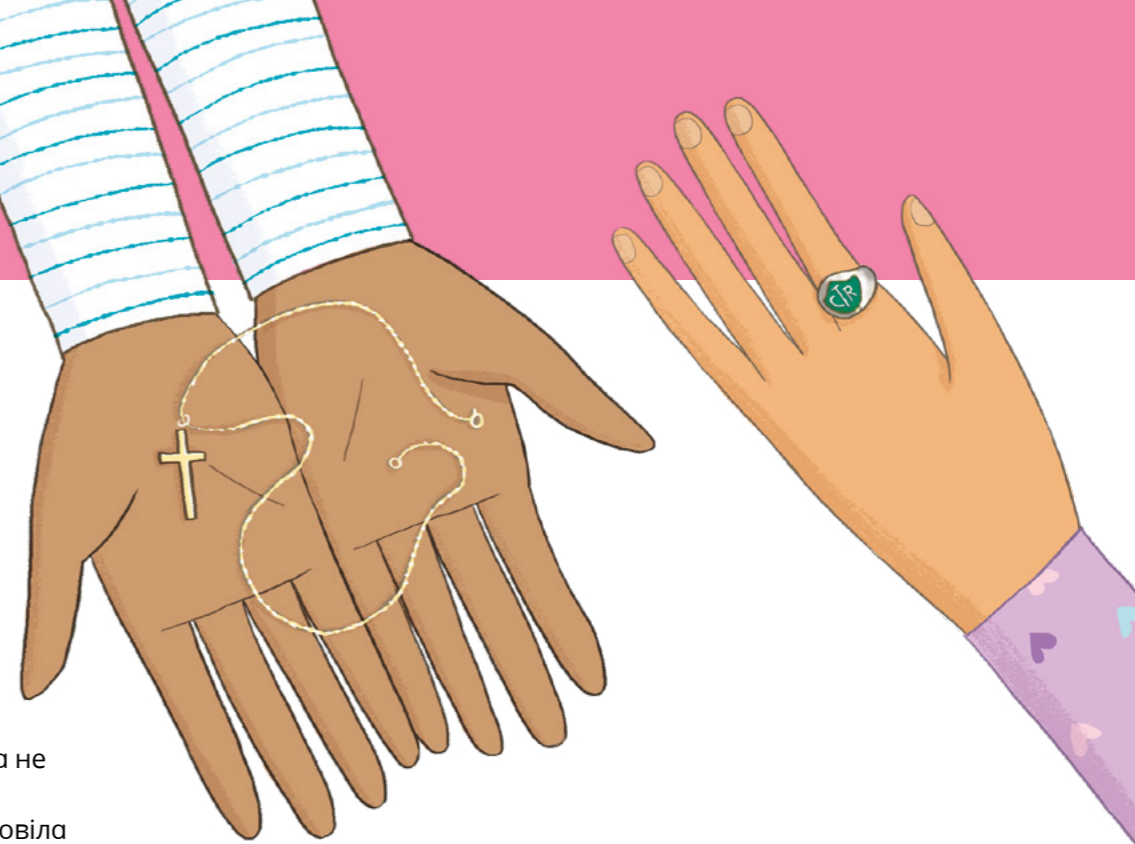
Сарії стало краще. Вона не знала, як відповісти на запитання своєї подруги, але вона зробила все, що могла. Вона все ще хотіла запросити подруг на своє хрищення.

Наступного дня Сарія і Кейті разом заходили до класу. У Кейті щось впало, і Сарія це підняла. То був ланцюжок з хрестиком.

“Дякую!” — Кейті взяла ланцюжок. “Мені було б дуже сумно, якби я його загубила. Він нагадує мені про Ісуса”.

Сарія усміхнулася і підняла руку з каблучкою ВП. “Це також нагадує мені про Ісуса! Напис означає “вибирай правильне”. І це нагадує мені робити те, що робив би Ісус”.

“Мені це подобається”, — сказала Кейті.

Сарія і Кейті дійшли до дверей свого класу. Кейті вказала на напис на дверях, де про Ісуса було сказано “Той, Хто готує шлях”.

“Це мені найбільше подобається!” — сказала Кейті.

“Мені також”.

Сарію сповнило радісне почуття. Вчителька сказала їй, що фраза “Той, Хто готує шлях” означає, що Ісус підготував шлях для здійснення чогось важливого. Ісус підготував шлях для Сарії, щоб вона могла подружитися з дітьми з багатьох різних церков! У них були відмінності, але одне було спільним. Усі вони любили Ісуса і хотіли йти за Ним. Сарія знала, що це робило Ісуса щасливим. ●

ІЛЮСТРАЦІЇ ВАЙОЛЕТ ЛЕМБЕР

“У майбутньому віруючим в Ісуса Христа потрібно буде дружити і підтримувати одне одного”.

Ніл Л. Андерсен, “Ми говоримо про Христа”, Ліягона, лист. 2020, с. 90.